

ПРИЗНАЧЕНО НОВИЙ УРЯД УКРАЇНИ

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 3-го липня, опубліковано указ Президента України Леоніда Кучми про призначення нового складу Кабінету Міністрів.

Віцепрем'єр-міністром України з питань державної безпеки та надзвичайних ситуацій, головою Координаційного комітету з питань боротьби з корупцією та організованою злочинністю при Президентові України призначено Василя Дурдича. Він народився у 1937 році в селі Ромошівці, Мукачівського району, Закарпатської області. Раніше був першим заступником голови Координаційного комітету з питань боротьби з корупцією та організованою злочинністю при Президентові України. Ще раніше працював заступником і першим заступником міністра внутрішніх справ Української ССР, у 1994 році був заступником голови Верховної Ради України.

Віцепрем'єр-міністром з питань промислової політики призначений Анатолій Кінах, народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду голови Миколаївської Обласної Ради. У 1990-92 роках був на постійній праці у Верховній Раді України. У 1992-94 роках — представник Президента в Миколаївській області.

Віцепрем'єр-міністром з питань гуманітарної політики, призначено Івана Кура-са. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром з питань внутрішньої політики, призначено Івана Кура-са. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром з питань агро-промислового комплексу призначено Петра Сабчука.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Віцепрем'єр-міністром України з питань економіки призначено Романа Шпекла. Народжений у 1954 році. Останнім часом займав посаду міністра економіки та був членом Ради з питань економічної реформи при Президентові України.

Депутати України матимуть службові помешкання

Київ (УНІАР). — На сесії Верховної Ради України вперше відбулося відкриття розподілення службових помешкань для депутатів українського парламенту, які постійно проживають в інших містах, а в Києві змушені жити в готелі.

У двох житлових будинках 10-го мікрорайону Осокорки, Харківського району Києва, для депутатів України виділено 220 помешкань: 16 однокімнатних (студій), 95 двокімнатних (односпальневих), 93 трьохкімнатних (двоспальневих) та 16 чотирьохкімнатних (триспальневих). Обладнання цих службових помешкань коштує 158 тисяч гривень 412 мільйонів 410, 000 карбованців.

На сьогодні депутати займають 180 помешкань у мікрорайоні Позняки та 40 на Бульварі Лесі Українки.

Радіопрограма М. Комічака відзначає 45-ліття

Пітсбург. — Українська громада Пітсбургу і околиць з нагоди ювілею цього місяця 45-ті роковини української радіопрограми Михайла Комічака. Вже стало традицією для понад двох поколінь українців включатися кожної неділі о 1-й годині радіопрограм, щоб і в наш час почувати українське слово та музику.

Іж. М. Комічак, так як і його покійна жінка дружина Анна, це уродженці Америки, які ніколи не бачили України. Та проте їх любов до землі батьків, глибока релігійність та ідеалістичний патріотизм відраховують настанову українських іммігрантів-підприємців, серед яких вони виростили.

Тож не диво, що від першої передачі в дні 15-го липня 1950 року програма мала на меті збереження серед слухачів української ідентичності. Завдяки об'єктивності та толерантності її керівника програма здобула підтримку так серед «старих» іммігрантів, як і серед хвилі «новоприбулих», які опинилися в Америці після Другої світової війни. Продовжувалися дестигри на радівській програмі М. Комічака можна було почути виступи наших патріархів Йосифа і Мстислава та відомих громадян: М. Липицького, Я. Стецька, Й. Лисогора, А. Батюка, О. Болоньку, Ю. Ревя, І. Ворончука, М. Шлемкевича, Л. Добрянського, Р. Смал-Стоцького, О. Прицака, І. Олексина, Уліну Дучука та багато інших.

Для розширення української громади програма є об'єднаним чинником. Її слухачі не тільки у західній Пенсильванії, але також у східних частинах Огайо та північних районах Західної Вірджинії. Слухачі доводяться про працю місцевих організацій та про події в діаспорі та в Україні. Важним є те, що програма роз'яснює значення різних національних акцій і активно включається у збірку фондів. Згадати тут можна збірку на ЗАУДК, на інвалідів, на пам'ятник Шевченку у Вашингтоні, на український науковий центр у Гарварді та на українську національну кімнату при Пітсбурзькому університеті. Після відкриття України українці були зібрані на українську амбасаді у Вашингтоні, на підтримку демократичних сил перед виборами в Україні, а головне на допомогу жертвам Чорнобиля. Особливо великим фінансовим успіхом унікальності радіо-шоу, що свідчить про популярність і престиж програми.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

Відродженню явищем є те, що молодше покоління, хоча часто не володіє українською мовою, включається в громадську працю у наших організаціях. Для них останніми роками частина програми надіслана англійською мовою.

У Києві святкували День незалежності ЗСА

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 4-го липня, у резиденції американського амбасадора відбулася святкова гостина з нагоди 219-ї річниці Дня Незалежності З'єднаних Штатів Америки.

У святковий вечір взяли участь народні депутати України та представники Адміністрації Президента й Уряду, серед них голова Адміністрації Дмитро Табачник, секретар Ради національної безпеки Володимир Горбунів, народні депутати Олександр Ісачук, Іван Задас, Лесь Танук, член Президії Юрій Бондар, голова Київської Міської Ради Леонід Костяківський, перший Президент України Леонід Кравчук, представники Міністерства Закордонних Справ, заступник міністра

закордонних справ Константин Грищенко. Були також серед гостей Патріарх Київський та всієї України-Руси Володимир (Романюк) і Митрополит Філарет, представники дипломатичного корпусу, акредитовані в Україні.

Амбасадор ЗСА в Україні Вілліам Міллер, вітаючи присутніх, зазначив: «Україна вже почала процес розбудови сильної, незалежної, квітучої держави. Головне, що у вас є сильні люди. Всі ці чинники є в Україні та з певною допомогою на початку, Україна обов'язково в короткому часі стане великою та багатою державою. Ті ж самі факти були присутні й на початку американської незалежності. Але все одно

Закінчення на стор. 3

Роз'єднання міжпростірних кораблів закінчилося успішно

Постон, Тек. — У вівторок, 4-го липня, американські астронавти та російські космонавти, при співчуті своїх земляних колег, успішно здійснили роз'єднання міжпростірної ракети «Атлантис» від космічної станції «Мір». З таким самим успіхом тому п'ять днів було здійснено з'єднання цих двох космічних споруд. Цю подію загальною назвою першим західно-східним з'єднанням за останні дві декади та з багаторічними подіями в майбутньому.

Капітан американської міжпростірної ракети «Атлантис» Роберт Гібсон із восьми членів залогою — шість американців і два росіяни, — назвали цю подію роз'єднання «космічним балетом», щоб підкреслити гармонійність конче-них для такої дії рухів. Після роз'єднання залога «Атлантис» крізь радіо-сполучення розпрощалася зі залогою «Міру» після п'ятиденної спільної праці над різного роду досліддами. Успіх цієї космічної співпраці з обох сторін викликав тільки задоволення, а також і признание, що одинач ніхто не був би досягнув такого успіху.

Міжпростірна ракета «Атлантис» має заповнювати призначення на п'ятиденну 7-го липня, а серед її залоги є два російські космонавти — Володимир Дежуров, Геннадій Стрепалов і американський астронавт д-р Норман Тедгар, які перебували на космічній станції «Мір» від безрезультатно.

Закінчення на стор. 3

В Україні (з інформацій УНІАР)

Делегація Словаччини відвідала Словаччину

ХАРКІВ. — Тут з двоєденною візитом перебувала офіційна делегація Словаччини, яку супроводжував амбасадор цієї держави в Україні Іозеф Міганш.

Гості зустрілися з головою Обласної Ради Олександром Масельським та посадовцями Харкова Сагеном Кушарьовим. Сторони вирішили встановити та відновити втрачені контакти в економічній та культурній сферах. Особливо наголошувалося на необхідності створення спільних підприємств та співпрацювати в машинобудівній, переробній, металургійній, військово-промисловій, харчовій сферах. Зокрема, словачки зацікавлені у виробленні двигунів для танків і тягачів та готові вкласти один мільйон доларів у спільне підприємство на базі недобудованої макаронної фабрики.

У Верховній Раді є нова фракція

Колішній Президент України Леонід Кравчук, можливо, очолить нову цюю створену парламентську фракцію «Соціально-ринковий вибір». Іншими кандидатами в її лідери є народні депутати Володимир Анпілов та Володимир Лановий. Нова фракція представляє Ліберальну Партію України і до неї увійшло майже 25 осіб. Сам Кравчук зазначив, що про це говорити передчасно, оскільки він навіть не є членом ЛПУ.

Захищайте кримського журналіста

СИМФЕРОПОЛЬ. — Пресова служба представництва Президента України в Криму звернулася до Президії Верховної Ради Автономної Республіки Крим з проханням скасувати постанову про позбавлення акредитації кореспондента кримського тижневика «Южний Кур'єр» Григорія Іоффе. Автор звернення пише, що вони ретельно вивчили всі документи і вважають висуну-

ті проти Г. Іоффе обвинувачення надуманими, побудованими на перебільшенні і необ'єктивному ставленні до журналіста.

Ерудити навчаються безплатно

КИЇВ. — Тут розпочалася перша всеукраїнська бізнес-тура «Економічна ерудитія», проведення якої здійснювала Академія підприємства «Ділові діти України». Мета турніру — виявити рівень економічного мислення старших школярів та ставлення молоді до ринкових реформ. Учасники мають продемонструвати свої знання менеджменту, маркетингу, реклами, права, етики, бізнесу та комп'ютерної грамотності. Нагородою переможцю буде безплатне зарахування та навчання в Українському фінансовому інституті менеджменту і бізнесу, Міжнародному Соломоновому університеті, Київському інституті бізнесу і менеджменту та Харківському університеті.

Уряд потребує структурних змін

КИЇВ. — Голова адміністрації Президента України Дмитро Табачник на пресовій конференції сказав, що, по закінченні формування нового Уряду, не лише прем'єр-міністр, а й Уряд не матиме самостійної ролі у структурі виконавчої влади. Відбудуться структурні зміни також і в апараті Кабінету Міністрів, повідомив голова адміністрації. Деякі міністерства буде злидковано або замінено на державні комітети та корпорації.

Комуністи критикують Е. Гураїча

ОДЕСА. — Окрема обласна організація КПУ оприлюднила заяву з протестом проти рішення одеського міського виконавчого комітету переіменувати деякі вулиці та площі й перенести пам'ятник морякам-потопленикам і на його місці побудувати пам'ятник Катерині Другій.

Звертаючись до голови Одеської Міської Ради Едуарда Гураїча, комуністи попередили: якщо рішення не скасується, то вони розпочнуть збір підписів за перетягання його уповноважень як голови Одеської Міської Ради. Раніше протестували пам'ятника Катерині II виступила Одеська обласна організація Спілки письменників України.

При Президентові створено Комітет законодавчих ініціатив

КИЇВ. — Указом Президента створено Комітет законодавчих ініціатив як консультативно-дорадчий орган. Він має сприяти більш ефективному використанню інтелектуального потенціалу України для удосконалення законодавства і скоординовати дії щодо його кваліфікації. Завданням комітету також є визначення наукових засад розбудови української держави, здійснення правової реформи, визначення науково обґрунтованих пріоритетних напрямків розвитку законодавства України щодо реформування економіки та інших сфер державного і суспільного життя.

Луганчани звернулися до Президента

Народні депутати від Луганщини, голови місцевих рад, керівники підприємств та організації надіслали Президентові України Л. Кучмі звернення, у якому пишуть, що за рік праці на посаді голови обласної ради Петра Купина економічна і соціально-політична ситуація в області значно погіршилася. Автори пишуть, що керівництво області перебуває під впливом КПУ і обрало курс на саботування економічних реформ. Вже влада в області опинилася в руках ідеологів однієї партії, а населення стало заручником соціального експерименту.

В АМЕРИЦІ

У ПРИГОТУВАННІ КОНГРЕСНОМУ щорічного бюджету вперше за 10 років запропоновано на військові видати більше грошей, як цього у своєму бюджеті вимагає Пентагон. Уряд президента Білла Клінтона твердить, що республіканці такими ходами попертаються до часу зарозумілих сторони Совєтського Союзу, даючи гроші на розбудову військового арсеналу. Натомість республіканці та велика кількість консервативних демократів кажуть, що не збільшувати в діяльності фондів Пентагону, тільки намаганням сповільнити існуючі загато готівки обмеження. Бо існує потреба поправити військову систему і взяти під увагу загрозу від інших країн.

КОЛИ БІЛЬШІСТЬ АМЕРИКАНЦІВ у країні святкували день 4-го липня у відпочинковій атмосфері, серед близьких приятелів і родини, то кілька сотень консервативних республіканців зібралася у Нью Гемпшир на спеціальну пікніку, щоб ближче запізнітися з кандидатами своєї партії, які змагаються за право бути кандидатом республіканців у президентських виборах 1996 року. Таслом цього спеціального пікніку — печення поросяти було, «Ліберальний-щедрий кусок поросятина за консерватизм шину!» Присутніми були сенатори, Гілл Грем, Роберт Дюа Річард Лугар, конгресмен Роберт Доріан, Пет Бюкенан і Алан Кейс.

У СВІТІ

ПРИПИНЕННЯ ВОЙНОУ У ЧЕЧНІ в наслідок поїли у Будівельничу та успішних дотеперішніх переговорів між росіянами і чеченцями раптом опинилися в глухом куті. Бо у понеділок, 3-го липня, провідник чеченців Джаббар Дуаєв заявив, що зрештеші тільки тоді якщо Чечня стане незалежною. У відповідь на це Борис Єльцин вже наступного дня 4-го липня вивдав указ, щоб російські частини, які тепер знаходяться в Чечні, залишилися там на постійно. На думку аналітиків це може зрештеші до розіслання, щоб показати хто улажисе себе господарем Чечні. А тимчасом у Кремлі, як завжди, відбуваються маневри захоплення якнайбільше влади: генерал П. Гравов дальше наостіє, що тільки сила може вирішити конфлікт у Чечні, та дуже незадоволені у Ч. Черномірда та його наладнання справи російських закладників у Будівельничу.

МУСУЛМАНСЬКА ВОЙВОВНИЧА група, котра вже понад 10 років веде затяжну боротьбу з урядом Єгипту заявила, що невадильні замах на президента Гіссу Мубарак минулого тижня в Егіпті був її ділом. Організація «Ісламська група» у своєму повідомленні говорить про те, що припиняти замах на урядових чиновників і сили державної безпеки тільки тоді, якщо президент Г. Мубарак звільниться з ув'язнення всіх ісламських бонівників, зліквідує існуючу заго надзвичайного стану та завропадіть ісламську теократію в державі.

Студенти з України в редакції «Свободи» із своєю отпункую Оксиною Третак (стоять зліва): О. Ведрішко, К. Смаєлів, В. Вальдман, О. Третак, О. Марченко, Н. Нечасова, О. Тиха.

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Свобода (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Свобода: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Вибір УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW. (202) 347-8631 (факс).

Передплата на рік \$55.00, на півроку \$32.00, за 3 місяці \$17.00. Для членів УНСОУ \$30.00 річно. За кожну зміну адреси \$1.00. Чеки і money orders виставляти на "Свобода".

Статті і дописи підписані авторами, не мають відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає свої права в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Корупція — моральний рак нашої доби

Коли слідкуємо за сумною статистикою і по-смертними згадками про відомих осіб в американській пресі, немає у нас найменшого сумніву, що найбільш поширеною недугою нашої доби є рак у різних формах і він поширюється застрашуючо не лише в ЗСА, але й у цілому світі, а тепер ще особливо швидко в Україні. Нелегко знайти причину, чому саме кількості хворих і вмираючих на цю страшну недугу так зростає, але можна здогадатися, що тут мусить бути вплив радіації та тих хімічних засобів, що є невід'ємними частинами індустрії та всіх засобів технології.

Але не нам аналізувати причину поширення цієї недуги, а лише той факт, що пошесть рака насуває нам порівняння з іншою пошестю, яка, хоч не шкідлива для людського здоров'я, таке небезпечна для загальної моралі і для цієї честі, що колись були самозрозумілими і коротко були з'ясовані в сьомій Заповіді Божій. Але це були часи, коли Божий закон був майже законом, а коли не він, то допомагало в тому законодавство кожної держави.

Розуміється, різні роди корупції траплялися й раніше, але вони не поширювалися немов справжня пошесть і не були так популярні, як це діється в останні роки.

Немає майже дати, щоб у засобах масової інформації, а особливо в газетах, не було тепер новинок про нечесні грошові махінації у провідних верствах різних держав та підкупства саме в політичних колах до найвищих державних муків включено.

Ще не забулася широкі сітка „нечистих“ грошових інтересів в уряді Італії, що буде мати свої наслідки в окремому судовому процесі, а знаємо, що корупція там відбувалася на найвищому рівні провідників італійської держави. Постійно повторюються політичні скандали в Мексико і за сумнівних грошових засобів деякого з провідних осіб, це саме читали ми про Аргентину. Однак нам не треба далеко шукати — під закидом підкупства і нечесного здобуття грошей стоять найближчі приятелі нашого теперішнього президента Білла Клінтона, а причина самовбивства приятеля Гілларі адвоката Фостера до не ясна і не відомо чи і тут не грало ролі нечесне здобуття грошей.

Однак найбільш тепер пишеться і розгортається корупцію в державах колишнього СС-СР, а особливо в Росії та Україні. В обох цих державах працюють пильно цілі сітки непевних елементів, що стараються нечесними способами дійти до великого майна, а звичайно це діється з допомогою, а то і співучастю високопоставлених політичних муків. Саме минулого тижня щоденник „Нью Йорк Таймс“ помістив довгий репортаж на тему нової російської провідної верстви, яка рівночасно робить широкі фінансові інтереси, що, розуміється, звичайно не є зовсім чисті, але про це пишуть лише відважні журналісти, бо кримінальних дохіджень корупції майже немає.

Нас, однак, найбільше турбує те, що діється в Україні, де такі випадки нечесного збагачення завдяки впливам як знайомицтвам у найвищих політичних колах є тепер на порядку денному. Конта політичних активістів з України ростуть в банках західних держав, а тільки нечисленним, як Боженов чи Звягільському, посвятилися нота.

Корупція, однак, на всіх шаблях суспільного життя — це недуга, яка поширюється в застрашуючій спосіб, а найгірше, що стає самозрозумілою частиною життя, без якої не можна по-смертисити ані на крок. Як робиться лячно, що сталося з чесним, віруючим в Бога і Його законі українцем, який колись був прототипом України. Чи справді такі люди в Україні не бувають?

Пояснення на це питання дістаємо від тих наших земляків, які перейшли піволітцями, а то й більше, советського, „вивихання“, коли крадіж і корупція були невід'ємною частиною життя, які дозволяли втриматися на його поверхні. Після такого довгого „перевихиху“ хіба не можна дивуватися, що ця система закоренилася і її важко змінити за три-чотири роки, ще коли мається примір такого браку чесності у найбагатших країн світу.

Недуга раку поширюється застрашуючо, але щораз більше надії роблять на можливість її лікування та навіть повного вилікування.

Чи знайдуться, однак, „лікарі“, які захочуть шукати можливостей затримати недугу „нечистих рук“?

Видно, що американських вояків вишколювали наперед у дусі відомого плану Морганта щодо деталей окупції Німеччини та не цілком гуманного трактування цивільного населення під час окупції. Всупереч багатому запевненню у лютючках, що Женевські умови будуть респектовані, американська окупаційна влада пробувала, видно, на власну руку, в окремих віддалених місцевостях, проводити акції, відомі під кодом „operation keelhaul“. Це було, мабуть, зроблено, щоб задовольнити своїх союзників-більшовиків, а також деяких американських лібералів та інші просоветські елементи, яких тоді було повно в американському Уряді, а особливо у Державному департаменті. Кажуть, що дорадник і конфідант президента Ф. Д. Рузвельта, Г. Гопкінс, після своєї поїздки до СРСР у липні 1941 року виробив собі про Сталіна опінію як про великого чоловіка-гуманіста, та потримав передати той свій ентузіазм самому президенту. Це мало далекохочий вплив на американську політику під час війни та окупації, що хотіла бачити в СРСР щинного союзника і в майбут-

Петро Грицак

П'ЯТДЕСЯТЛІТТЯ ПРИМУСОВОЇ РЕПАТРИАЦІЇ

II

ному. Вирішальними були безперечно переконання самого Рузвельта про konieczність присутності „чотирьох великих“ — Америки, СРСР, Англії та Китаю на міжнародній арені після перемоги над державами Ось. Опінія, безперечно, вироблено на підставі відповідних суспільств його ліберальних дорадників (Гопкінс, А. Гаріман, А. Гіс та інші).

Про людей, тоді радо бачених в адміністрації, говорить протокол з підкомісії внутрішньої безпеки американського Сенату з квітня 1953 року ось що: „Вони колузювали ключові комітети Конгресу... Вони давали поради для членів Уряду, писали для них промови... Вони брали участь дослівно в кожній конференції, де державні мужі збиралися, щоб формувати майбутнє“. Колишній президент Р. Ніксон, це як конгресмен, „Вони про ті активності, „Вони

дозволяють несприятелів проводити й формувати нашу політику, вони розробляють та присуджують наших дипломатів вже наперед до поразки, це перед виїздом на конференцію. У своїх споминах Черчл згадує, як під час конференції в Теграні 1943 року Сталін, ніби жартував, запропонував, щоб убиті 50,000 німецьких старшин сер полонених військ. Цю пропозицію зараз же підтримав Еліот, сні самого президента Рузвельта, там присутній, генерал американської армії, кажучи, що армія ту пропозицію підтримала. Сталася констернація, Черчл покинув залу на знак протесту, а Сталін проголосив це як „жарт“. Це було, однак, після ягтинського обивства польських старшин, що доас певної „авантюри“.

Всі ті обставини ілюструють атмосферу, яка за-

пала в окупований Німеччині зразу ж після закінчення воєнних дії. Більш як п'ять мільйонів репатрійовано до СРСР. Деякі виїхали добровільно, а деякі примусово. Між ними, правдоподібно, більш як половина були українці, а коло 250,000 українців таки залишилися, щоб потім емігрувати. Про вишкіданий потім емоційно вже мало пишеться. Але не забули про них більшовики, які не раз згадували, як „капіталістичкі“ мільяртери-близькі „співвітчизники“, коли вони не хотіли їхати „на радянську“, ажвиняючи при тому „багнетні, кії, машини крісі й танки“. Це все відноситься до часів перед розпадом ССР. Тепер було б дуже цікавим почути дещо про деталі репатріації із колишніх советських джерел, а саме, що сталося з тими людьми по їх приїзді до ССР. Це було б особливо актуальним у зв'язку з помелним святкуванням 50-ліття перемоги у „великій визвольній війні“. Тут також варто згадати, що Організація Об'єднаних Націй вже в січні 1946 року проголосила примусову репатріацію поза законом. При тому важливу роллю відіграв Еліот Рузвельт, вдова по президенту.

бізнесом. Значів вважають, що тільки з ідеї, ідей дійсно реалізується. Для прикладу перемісимося думками в часі 450 років тому. Тоді великою ідеєю був був... гелікоптер, однак був рівночасно непопулярним і безнадійним бізнесом! Причини у тому, що ніхто тоді не мав потреби літати, а до того ніхто не міг збудувати ані машини, ані роторів.

Часто буває, що бізнесмени так суцільно захоплюються ідеєю, технологією або самим продуктом, що прямо забувають про відношення цього до покупок і його наставлення. Це ж основне, бо коли нема зацікавлення у покупці, то і німа з ким торгувати.

Тому що багато малих бізнесів може починати кожний, хто має на це інвестиційний капітал, не одному власникові бракує фахового знання, набутого досвіду і особистого такту. У такому випадку тегар відповідальності падає на керівника, який мусить практично ознайомитися з усіма фазами діяльності бізнесу. Це означає, що легше бути президентом корпорації, який має до помічч адміністраційний штаб, ніж, скажімо, бути власником чи керівником ресторану і кожного дня самому подажувати їжі і врі-

(Закінчення на стор. 3)

Юрій Р. Рибак

МАЛИЙ БІЗНЕС — НЕ ДЛЯ КОЖНОГО

Ще від колоніальних часів мірське не одного пересічного американця було мати власний бізнес. А щоб у літ був незалежним, він ставав підприємцем, бо відчував нагоду переїхати на себе організацію і провід бізнесу та ризик заради прибутку... Історично малий бізнес завжди користувався особливою пошестю в економіці ЗСА і тому став основою американського бізнесу, бо всі з важливих фірм, — це впади з неба велетинами“, а починали від малого. Виглядає, що мали фірми у своїй основі є такі самі як великі, а різниця тільки у розмірах. На практиці воно дещо інакше, бо малий бізнес затримує свою унікальність, яка значно відрізняється від великих, а ті, що намагаються насильно наслідувати великих, зникають двері.

Коліс джерелом антрепренерів були працівники великих фірм, коли відчували у собі похливання добровільно покидати задоволені, добре платімі місце зайвності з думкою мати більше успіхів, ніж невідомо. Вони розуміли, що необхідно вчитися на помилках своїх попередників, які позичали замало або забагато грошей, приймали на працю невідповідних працівників, були повністю залежні від одного лише замовника і т.п. Нині до

добровільних антрепренерів приєднуються тисячі працівників, яких великі фірми звільняють з огляду на організаційне підприємства. Між звільненими є льюальні, працівники, відповідальні фахівці, яких доля ратом вирвала з глибоко вкоріненого доквілля праці. Не є легке, а часом і неможливо, знайти деінде ту саму працю, бо нові звільняють, а коли навіть приймають, то молодіших на нижній платні. Ну і що ж залишається?.. Короткотермінове платне безробіття, а відтак це одна можливість бути власним „босом“ у власному бізнесі. І тут же починається гра, стаєва ка на бізнес може замість виграну закінчити програму з розчаруванням до сніту і себе самого... Тут же доводиться відкрити широко от на життя й погоджуватися з істинною, що антрепренерські примани можуть стати тільки привидом. Як же привітно звучить, наприклад, не мати „боса“ на чолі, не підкорятися сумнівним правилам, встановленим працевладцем, мали не

обмежену можливість „робити гроші“.

З пригоди люди не є одиоріодно безбарвною масою, а суспільністю індивідуальностей різного характеру зацікавлення і вимог. Є такі, що потребують почуття певності і забезпечення праці і не є здатні думати малими категоріями. Є такі, яким бракує терпіння, який дуже потрібний кіпрз у малому бізнесі. А для того, хто є перфекціоністом і глядище за певністю у житті, значні ризики можуть стати власника малого бізнесу. Строгий антрепренерський стиль життя і праці не кожному підходить, особливо тим, що несомне ризикують своїми знайомицтвами гріми, рахують кожний цент витрат, відчувують брак комфорту корпоративного життя, проводять багато годин дено для себе і бажують легким коштом збагатитися.

У малому бізнесі рушійною силою поступу є і буже ідея. Але щоб її здійснити, треба знайти слухачу для неї нагоди. Бо є різниця, коли добрі ідеї не є добрим

Мирослав Семчишин

В УКРАЇНІ — ВІДКРИТІ УКРАЇНІ!

II

Про ті тривожні сигнали ми вже писали минулими роками, а сьогодні доводиться з сумом ствердити, що той стан національної відчуженості-спітності триває й досі. На цих каламутних водах масового обурення існують, щоправда, острови національно свідомого народу, свідомого свого минулого і сучасних незалежницьких прямивань, політично вироблених українських патріотів, що стараються вести національно-культурну усвідомлюю акцію серед своїх незрячих земляків. Але цього замало. Тут потрібне встрайвання державних інституцій, з відповідно виробленою програмою національного усвідомлення, українського мовознавства (школи) як і інших форм, завдяки яким поступово прийдеться до національного пробудження. Дещо так подуманий процес своєрідної націотерпії хотів би вважати дерусифікацією, а інші пря-мо українцізацією. Ця друга концепція, назагал, не має прихильників.

Але тут справа не у термінології, а в самій справі, бо під кінець четвертих роковин нашої державності раз-у-раз чуюмо грізні сигнали з усіх сторін України; чітасмо глибокоаналітичні статті з Києва, Львова й інших великих міст, а всі вони доводять, що за минулий рік в Україні пришло до очевидного погіршення національно-культурного рівня, а передусім на відтінку мовознавства. Ось кілька загальованих статей у випадково прочитаних газетах за два-три минулі місяці: „Держава починається з національних ідей“ („Українська газета“, Київ), „Тільки національна свідомість кожного і всіх порятує незалежність України“ (із циклу статей „Вакуум“ Сергія Плячинди, там же), „Українська культура — пасербня рідної держави“ (інтерв'ю з віцемеритром культури М. Яковини в „Українському Слові“), „Як консолідувати українську націю“ (Тетяна Метельова і М. Хамітов, „Вісті з України“). А таких статей куди більше, зокрема їх доволі часто можна побачити в „Літературній Україні“, що від років стала найкращим виразником і захисником українських національних прав, зокрема в ділянці мови і культури.

Прихід до влади Президента Л. Кучми позначився, на нашу думку, знаменними для сучасного життя України фактами.

Перше — це широкомасштабний проект економічних ре-

ЗІСТАННЯ ДО РЕДАКЦІЇ

„Не дайте загаснути ‘Веселка’!“

До Шановної Управи Українського Народного Союзу та редакції „Свободи“

Вельмишановні!

Дозвольте нам, Українським Працівникам Літератури для Дітей і Молоді, подати голос у справі, яка зрушила та шквильовала все наше громадянство. Додамо цьому — численні статті на ваших сторінках в обіборі „Свободи“, як, безумовно, потрібного в житті діаспори щоденника. Під цими листами ми підписуємося без застережень. Та не хотіли б, щоб промінула мовчанкою небезпека, що однієї втрати, хто знає, чи не боліщою, а те, що перестане появлятися журнал для дітей „Веселка“. В її обіборі ми досі зустріли лиш одну статтю — поміся редакторки Любії Частото.

Вірно, що в редакції таких статей більше і вони з часом появляться в газеті. Але сьогодні хочемо додати наш голос. „Веселку“ справді зацінювали нас об'єднані, тоді Об'єднання Працівників Дитячої Літератури (ОПДЛ). Не можна забути цього циклу справді переконуваческих статей у „Свободі“ за 1953-54 роки, головню ред. Володимир Баргарау, члена Управи ОПДЛ, який обіславши дитячого журналу серія прес нашої діаспори. І ці статті переконували Управу УНСОУ, так і не ставши громадянством. „Батько Союз“ не забув про своїх наймиліших членів — оне вже 41 рік „Веселка“ виходить нові покоління нашої діаспори в діаспори. Перша редакційна „трійка“ — Роман Завадович, Богдан Гоговський та Володимир Баргарау — були одночасно і провідними членами ОПДЛ (Роман Завадович, корифей сучасної дитячої літератури, поточний голова ОПДЛ, Богдан Гоговський — тодішній його голова). Хоч да перші члени редакційної копії з часом відійшли, а далі перенеслися у вічність, ред. В. Баргарау вів самотужку справу далі зі справді повну гідною витрималістю та послідовністю. І втримував належний мистецький і вишній рівень журналістики, що вмірало шораз нові місця і літературні і праці статті, котрі не вистачало, щоб врішати відштовх на справі добре заслужений відпочинок, переїхав його місце тепер дінійний член УПДЛ Люба Дмитришин-Часто.

Сорок років — це час півтора, а то і двох поко-

лнь. У тому ж часі здійснювалися заповнення нас усіх — постанала українська держава, „Веселка“, включно із запасами колишніх чисел, як те, що редакційних та громадянських політиків, так і прива, них „линівців та гаражників“, поплула масово на визволені землі. І там змилу зразу очинити її як „заморських худ“, всю суть наших національних аспірацій — у формі легкій, доступній, цікавій для дітей.

А рівночасно тут, за морем, прохиди, може й не дуже свідомо для загалу, трагічний процес постійного зменшення перелатників та читачів. Чомусь так мало хто його замірив, а по-вини були давно виларти на сполос наш українсьонавіч школи, молодечі організації, зрештою й жіночі, яких виховання національно свідомої дітвори теж повинно лежати на серці. Та цього не сталося. І ось „Веселка“ найстаріший на сьогодні український дитячий журнал, як виглядає, кінчає свою земну путь... Правда, в Україні відповідують, навіть досить численно, інші дитячі журнали, але саме „Веселка“ повинна б стати їх „матірком“, та вказувати їм шлях, „як без ярем живе й росте народ“. Тим часом вона, трагічний показник духового збожження нашої багатові діаспори, — повинна б, виходить, загаснути...

Цей стан закликає до застанови, до оцінки й переробки і крутого повороту до кращого. Можливо це не запізно. Може слід подумати про нову гідну витрималістю та послідовністю. І втримував належний мистецький і вишній рівень журналістики, що вмірало шораз нові місця і літературні і праці статті, котрі не вистачало, щоб врішати відштовх на справі добре заслужений відпочинок, переїхав його місце тепер дінійний член УПДЛ Люба Дмитришин-Часто.

Сорок років — це час півтора, а то і двох поко-

лється велика стаття відомого і заслуженого педагога-патріота Анатолія Погрібного, в якій він широко розкрив картину того, як за останній час, в умовах нової державної адміністрації, плула українська школа. Він м. і. пригадає, як ще у 1991 році, будучи заступником міністра освіти, виробив національно-державну програму під назвою „Освіта України XXI ст.“, а він визначено десять завдань, що мали б сприяти відродженню національної освіти, отже, цілу низку важливих завдань, справжених на виконання зростаючої України. За цим планом упродовж двох років треба розбудувати мережу українських шкіл, поновити вистви до шкіл українську мову як державну. Це був час, коли переважала більшість населення, в тому числі і російськомовного, вважала себе громадянами української держави, з українською державною ідеологією і такою ж мовою. А з яким балансом почали ми 1995 рік? Ось кілька прикладів. Уряд мів України кількість шкіл та клас з українською мовою навчання тільки дозвину. Наприклад, у Луганській області мали відкрити 67 шкіл з українською мовою. Не вистачило жовни, Обіжник А. Погрібного. Про стан впровадження українськомовного навчання у вищих навчальних закладах України нова влада зігнорувала, тодішній прем'єр Масол коротко пояснив: „Він перебільшує важливість мовного питання!“ Згідно з „новим установкою“ ректори чи декани університетів почали роз'яснювати свої викладачам, що „мовне питання вже не стоїть“ — у що якому мовою хоче, як такою читає лекції. „Відчувається“, — пише А. Погрібний, — що в Україні іде побудова не української, а українсько-російської держави і що в уряді є очевидне стремління вдержати і розбудувати в Україні російську мову, культуру“.

Сорок років — це час півтора, а то і двох поко-

лється велика стаття відомого і заслуженого педагога-патріота Анатолія Погрібного, в якій він широко розкрив картину того, як за останній час, в умовах нової державної адміністрації, плула українська школа. Він м. і. пригадає, як ще у 1991 році, будучи заступником міністра освіти, виробив національно-державну програму під назвою „Освіта України XXI ст.“, а він визначено десять завдань, що мали б сприяти відродженню національної освіти, отже, цілу низку важливих завдань, справжених на виконання зростаючої України. За цим планом упродовж двох років треба розбудувати мережу українських шкіл, поновити вистви до шкіл українську мову як державну. Це був час, коли переважала більшість населення, в тому числі і російськомовного, вважала себе громадянами української держави, з українською державною ідеологією і такою ж мовою. А з яким балансом почали ми 1995 рік? Ось кілька прикладів. Уряд мів України кількість шкіл та клас з українською мовою навчання тільки дозвину. Наприклад, у Луганській області мали відкрити 67 шкіл з українською мовою. Не вистачило жовни, Обіжник А. Погрібного. Про стан впровадження українськомовного навчання у вищих навчальних закладах України нова влада зігнорувала, тодішній прем'єр Масол коротко пояснив: „Він перебільшує важливість мовного питання!“ Згідно з „новим установкою“ ректори чи декани університетів почали роз'яснювати свої викладачам, що „мовне питання вже не стоїть“ — у що якому мовою хоче, як такою читає лекції. „Відчувається“, — пише А. Погрібний, — що в Україні іде побудова не української, а українсько-російської держави і що в уряді є очевидне стремління вдержати і розбудувати в Україні російську мову, культуру“.

Сорок років — це час півтора, а то і двох поко-

лється велика стаття відомого і заслуженого педагога-патріота Анатолія Погрібного, в якій він широко розкрив картину того, як за останній час, в умовах нової державної адміністрації, плула українська школа. Він м. і. пригадає, як ще у 1991 році, будучи заступником міністра освіти, виробив національно-державну програму під назвою „Освіта України XXI ст.“, а він визначено десять завдань, що мали б сприяти відродженню національної освіти, отже, цілу низку важливих завдань, справжених на виконання зростаючої України. За цим планом упродовж двох років треба розбудувати мережу українських шкіл, поновити вистви до шкіл українську мову як державну. Це був час, коли переважала більшість населення, в тому числі і російськомовного, вважала себе громадянами української держави, з українською державною ідеологією і такою ж мовою. А з яким балансом почали ми 1995 рік? Ось кілька прикладів. Уряд мів України кількість шкіл та клас з українською мовою навчання тільки дозвину. Наприклад, у Луганській області мали відкрити 67 шкіл з українською мовою. Не вистачило жовни, Обіжник А. Погрібного. Про стан впровадження українськомовного навчання у вищих навчальних закладах України нова влада зігнорувала, тодішній прем'єр Масол коротко пояснив: „Він перебільшує важливість мовного питання!“ Згідно з „новим установкою“ ректори чи декани університетів почали роз'яснювати свої викладачам, що „мовне питання вже не стоїть“ — у що якому мовою хоче, як такою читає лекції. „Відчувається“, — пише А. Погрібний, — що в Україні іде побудова не української, а українсько-російської держави і що в уряді є очевидне стремління вдержати і розбудувати в Україні російську мову, культуру“.

Сорок років — це час півтора, а то і двох поко-

лється велика стаття відомого і заслуженого педагога-патріота Анатолія Погрібного, в якій він широко розкрив картину того, як за останній час, в умовах нової державної адміністрації, плула українська школа. Він м. і. пригадає, як ще у 1991 році, будучи заступником міністра освіти, виробив національно-державну програму під назвою „Освіта України XXI ст.“, а він визначено десять завдань, що мали б сприяти відродженню національної освіти, отже, цілу низку важливих завдань, справжених на виконання зростаючої України. За цим планом упродовж двох років треба розбудувати мережу українських шкіл, поновити вистви до шкіл українську мову як державну. Це був час, коли переважала більшість населення, в тому числі і російськомовного, вважала себе громадянами української держави, з українською державною ідеологією і такою ж мовою. А з яким балансом почали ми 1995 рік? Ось кілька прикладів. Уряд мів України кількість шкіл та клас з українською мовою навчання тільки дозвину. Наприклад, у Луганській області мали відкрити 67 шкіл з українською мовою. Не вистачило жовни, Обіжник А. Погрібного. Про стан впровадження українськомовного навчання у вищих навчальних закладах України нова влада зігнорувала, тодішній прем'єр Масол коротко пояснив: „Він перебільшує важливість мовного питання!“ Згідно з „новим установкою“ ректори чи декани університетів почали роз'яснювати свої викладачам, що „мовне питання вже не стоїть“ — у що якому мовою хоче, як такою читає лекції. „Відчувається“, — пише А. Погрібний, — що в Україні іде побудова не української, а українсько-російської держави і що в уряді є очевидне стремління вдержати і розбудувати в Україні російську мову, культуру“.

Сорок років — це час півтора, а то і двох поко-

лється велика стаття відомого і заслуженого педагога-патріота Анатолія Погрібного, в якій він широко розкрив картину того, як за останній час, в умовах нової державної адміністрації, плула українська школа. Він м. і. пригадає, як ще у 1991 році, будучи заступником міністра освіти, виробив національно-державну програму під назвою „Освіта України XXI ст.“, а він визначено десять завдань, що мали б сприяти відродженню національної освіти, отже, цілу низку важливих завдань, справжених на виконання зростаючої України. За цим планом упродовж двох років треба розбудувати мережу українських шкіл, поновити вистви до шкіл українську мову як державну. Це був час, коли переважала більшість населення, в тому числі і російськомовного, вважала себе громадянами української держави, з українською державною ідеологією і такою ж мовою. А з яким балансом почали ми 1995 рік? Ось кілька прикладів. Уряд мів України кількість шкіл та клас з українською мовою навчання тільки дозвину. Наприклад, у Луганській області мали відкрити 67 шкіл з українською мовою. Не вистачило жовни, Обіжник А. Погрібного. Про стан впровадження українськомовного навчання у вищих навчальних закладах України нова влада зігнорувала, тодішній прем'єр Масол коротко пояснив: „Він перебільшує важливість мовного питання!“ Згідно з „новим установкою“ ректори чи декани університетів почали роз'яснювати свої викладачам, що „мовне питання вже не стоїть“ — у що якому мовою хоче, як такою читає лекції. „Відчувається“, — пише А. Погрібний, — що в Україні іде побудова не української, а українсько-російської держави і що в уряді є очевидне стремління вдержати і розбудувати в Україні російську мову, культуру“.

Сорок років — це час півтора, а то і двох поко-

лється велика стаття відомого і заслуженого педагога-патріота Анатолія Погрібного, в якій він широко розкрив картину того, як за останній час, в умовах нової державної адміністрації, плула українська школа. Він м. і. пригадає, як ще у 1991 році, будучи заступником міністра освіти, виробив національно-державну програму під назвою „Освіта України XXI ст.“, а він визначено десять завдань, що мали б сприяти відродженню національної освіти, отже, цілу низку важливих завдань, справжених на виконання зростаючої України. За цим планом упродовж двох років треба розбудувати мережу українських шкіл, поновити вистви до шкіл українську мову як державну. Це був час, коли переважала більшість населення, в тому числі і російськомовного, вважала себе громадянами української держави, з українською державною ідеологією і такою ж мовою. А з яким балансом почали ми 1995 рік? Ось кілька прикладів. Уряд мів України кількість

Н. Буковський підтримував Програму дослідження Українських Церков

Фонд ім. Анни і Никандра Буковських засновано при Канадському Інституті Українських Студій в 1988 році. Сьогодні він нараховує 116,600 дол. і підтримує наукові проекти КІУС. В січні 1995 року, у зв'язку з заснуванням при КІУС Програми дослідження Українських Церков, Н. Буковський вирішив змінити умови використання коштів з фонду і визначив серед пріоритетних напрямків, які має підтримувати фонд, проекти з історії Українських церков. Програма має базуватися на матеріалах бібліотеки та архіву проф. Богдана Кошицького, які він передає до КІУС.

Н. Буковський є відомим у Канаді громадським діячем, який присвятив чимало десятиліть свого життя праці в українських організаціях. Саскачевану та кредитовій спільноті "Нова Громада". Він народився 4-го листопада 1905 року в преславній родині Івана та Ксенії Буковських у містечку Вишнівець на Волині. Вже з 13 років життя він змушений був по-рати працювати, а в 23 році за порадою батька виїхав на заробіток до Канади. В квітні 1929 року Н. Буковський оселився в Саскачевані, звідки, таким чином, назавжди своєю діяльністю з ним відомим центром українського життя в Канаді. Згодом молодий Буковський

став активним членом Української Стрілецької Громади, а з 1932 року — Українського Національного Об'єднання. Продовжив працювати на будівництво УНР у Саскачевані. В роки Великої депресії Н. Буковський працював у видавництві "Нового Шляху" і був членом його редакції. В 1939 році він став одним з засновників першої Української Школи в Канаді, "Нова Громада". Праці в "Новій Громаді" Н. Буковський віддав 35 років свого життя.

Анна і Никандра Буковські завжди були щирими жертводавцями на цій розвідці української науки. Н. Буковський був постійним членом Осередку Української Культури й Освіти у Вінніпезі, є членом-фундацією Програми Української Канадської Фундації ім. Тараса Шевченка, а також щирим жертводателем КІУС. Разом з сусідою родиною Н. Буковський належить до парафії Пресвятої Трійці української православної церкви в Саскачевані.

Рішення Н. Буковського підтримати Програму дослідження Українських Церков було зроблено ним у порозумінні з дирекцією КІУС і має цим самим сприяти розвитку цієї важливої програми КІУС напередодні двадцятоліття світового християнства.

МАЛИЙ...

(Закінчення зі стор. 2)

шувати безліч на перший погляд дрібних справ, а основні й важливі для існування підприємства.

Не так легко малому бізнесові підібрати собі робочу силу, бо звичайно великі фірми більше платять і ще дають додаткові винагороди і забезпечення. Ще так недавно певність зайняття була козиром великих підприємств.

Нині важко сказати, де працівник має задоволення постійної праці.

Але малий бізнес має теж свої корисні сторони існування, а однією з них є гнучкість провести ідею у життя і мати готовий продукт на час, коли ринок за ним питає. (Цю гнучкість вирішувати приймає бю-

рократична система у великих фірмах). Керівництво малої фірми часто є співвласником і особливо увагу, енергію і час приділяє саме внутрішнім проблемам, що корисно впливають на мораль працівників і їхню продуктивність.

У загальному успіх антрепренера залежить від його індивідуальності, фактоності, зацікавленості і посвятності. І нім не може бути кожна особа, а лише така, що знайшла місце здійснення свого призначення у малому бізнесі, але повністю використати всі блага економічної системи і, минає обережно зрадливий пастки".

...І пригадавши Відець. Висока культура світової торгівлі і слова професора Зайделя: "Бізнесмен — це так як музикант: є їх багато, а тільки деякі з них... віртуози!"

ДАТКИ

на покриття довгий "Червоної Пути"

можна слати до: Mrs. E. Alexander Juzeniv
206 E. 9th St.
New York, NY 10003

Чеки виставляти на

"Червона Пути Фестиваль"

Українці беруть участь в Спеціальній Олімпіаді

Як уже інформовано, з України приїхало 18 улюблених дітей, які беруть участь в Спеціальній Олімпіаді спеціальних змагань, які почалися 1-го липня в Нью-Йорку. Конні, на стадіоні Сільського університету.

Учасники з України приїхали в п'ятницю, 23-го червня, на літосівне ім. Кеннеді в Нью-Йорку, а звітним до Маріот готелю в Тромбіллі, Конні. Ними займався комітет членів Товариства св. Вервіль церкви в Ансоні.

У неділю, 25-го червня, приймали учасників українська парафія св. Петра і Павла в Ансоні. Члени комітету Франко Стубані і Мері Гіппа поклали, щоб гостинність була прийнятною.

В неділю 1-го липня відслужено Святу Літургію, а після обіду сніданок і зустріч з громадською. В год. 2:30 буде погукон. Комітет Т-ва св. Вервіль подбали, щоб пере-

Спортсмени з України з членами комітету в церкві в Ансоні.

бування спортсменів в Коннектикат було приємним.

Пери за все сідли складати подяку Ф. Стубані і М. Гіппи, які придбали для спортсменів уніформні синьо-жовті. Як і рівнож належить подяку жертводавцям, які зложили пожертви з Бридж-

порту: 100 дол. ЗАВЕТІРАМ сідли з 21; по 50 дол. — 59-й Відділ УНС, Клоб Сеніорів і Дмитро Стець, а крім того було багато дрібних пожертв на більше суму.

В понеділок, 26-го червня, спортсмени відвідали Українське Семінарію св. Василія і музеї в Стемфорді. В сере-

ду, 28-го червня, Союз Українок в Нью-Йорку приготував вечерю й зустріч з громадською.

Учасники мали заповнений час аж до 29-го червня, коли переселилися до "Олімпійського Села".

Т. Сливинський

"Хоровая академія" з Москви в Нью-Йорку

Мерцелес-Бенн, Народна доповідка для мистецтва й інш. Читачам там і про догомогу, але, не добре відомого Джорджа Сороса, а Дейві й Пола Сороса. Цікаво скільки з тих організацій допомагали б українському хору?

Тому і не дивно, що зали була майже випролана. Українці на цей концерт, зосім слухали, не явилися. Автор цих рядків зустрів там тільки одну нашу особу. Хористи цієї академії вийшли на сцену вкляте в довжезні червоні (якби не інакше і могло бути) калатані-кафтані. На це належить звернути увагу, що й тому, що в другій частині, передаючи кути меду, хористи мали вже на собі... фрак. Як знаємо, звичайно хористи вкляте, а фрак не шось для співаків-сопраністів, тут було те намагаючи собі в спіні раде був українців. Ми і діємо в списку хористів не було ані одного ім'я із закінченням "енко". Все таки Шимко — це ім'я українське, а перекру-

чення прізвища Куренко на Куренков, а Наума на Наумом теж не переконує, що не справжні москалі. Без українців співи у москалі не вийде.

Хор цей не зовсім захоплює, а навіть радше досить розчаровує. Диригує ним Александр Селов, що мав би й опрацювати деякі композиції хору. Жоден із творів, навіть таких визначених композиторів, як Чайковський чи мелодійний Гречанин, не задухують вже таких як Іполітов-Іванов чи Шведов, не зуміли похвалити слухачів своєю музикою, хоча співи хору оплескувано, полюбляю ані закінчені першою частини концерту стався пролом у настрої збірних. Масштабність "Слава во вишніх Богу" Бортнянського викликало бурю оплесків і загалом одушевлення.

Так само і в другій частині програмі оплески були пересічні. Як як прийшов на чергу старовинний кант із Печерської Лаври "Блажен муж" (кінеш XVI віку), публіка була не більше полонена співом і в захопленні не переставала оплескувати. Початок по співу унісоном наосторожні слухачів, а далі швидкобіжні стрічки всевладно підкорили збірних. Значить знову українська музика, а не російська, одушевляла слухачів. І ще втретє, на закінчення концерту композиція Бортнянського "Хвалю Тебе, Боже" захопила присутніх. Отже публіка зазнала в піднесенні під магією мелодій українських творів.

Далше наміняю вже горюку з куплетом. Як надаток почули слухачів дещо російську частину. Один із хористів змагався

під час співу ще і якісь вкляте із рок-н-роллу. На "біс" пішла й американська танцювальна декляса, яку, очевидно, сприйняла публіка із задоволенням. І знову, під час співу, той самий хорист задекларував деклясу похвалень з рок-н-роллу. От тобі і стиль, оце і Академія!

Найомітніша прикмета цього хору — це спів п'янісимо. Однак, коли слухається весь час п'янісимо без глибокого пережиття, то воно стає скучною монотонією. Найкращий голос у хорі — це контрабас із своїм низом. А чи багато читаві по-лірично, що він москалі? Перші твори слабкі: без тембру, без роздону; придатні хіба до танцювальної музики. Другі твори — приміливі. Британці, так як нікудишні: голоси без металю, без блиску. Аж неперенесений Котко не оспів би в пам'яті назавжди, якби не мав металічних баритонів, які неперітливо видаювали, хочби "Грають кобзарі на золотій шмивалі", в шедриці "Ой на гороні!" Стеценко. Хор зрікає даж себе форте. А слухач бажав дещо поучити і фортеісимо, якого тут немає. А що варта хор крає?

Коли йдеться про голоси, то Україна може виставити яких пів тизуна і навіть дещо краших хорів. Але хто займеться тим і хто повеже їх у світ? У випадку цього хору, то діють те давні підлишнікні знайомості і по-язання. В нас їх немає по-кищо. Самозрешило, що без міністра культури в нас нічого путнього не може скоїтись і в хорівій діяльності. Наше Міністерство Культури мусить неодмінно активізуватися. Народ бо живе не тільки економічно, але і культурно.

Теодор Терен-Юскін

В Австрії померла д-р

І. Кисілевська

З Австрії наспіла вістка, що там 18-го квітня померла в Зальцбургу св. п. д-р Ірина з Рибачек-Кисілевська, народжена 10-го жовтня 1907 року в Коломиї, в родині галицького професора Михайла, що був видатним директором Філії Академічного гімназії у Львові.

Після закінчення гімназії СС. Васильяков у Львові і була активною пластункою, членом куреня "Ті, що греблі рулять".

Закінчивши денстичну студію у Варшаві, довгі роки провела у Львові при вул. Потопольського ч. 48 денстичну канцелярію. В 1936 році одружилася із вшеші-ректором Центробанку, колишнім військовим УГА Маркіаном Кисілевським. В час Другої світової війни вони вийшли із Львова і після закінчення війни поселилися в Зальцбургу, де М. Кисі-

левський був аж до смерті адміністративним директором зальцбургських "Фест-шіпс" під мистецтвими керівництвом славного диригента Герберта фон Карана.

Св. п. І. Кисілевська мала двох братів, з яких молодший, також активний пластун, визначний спортсмен, знаменитий лєпшар і душа КЛК згинув у Кривоку Розі в торні НКВД, а старший Богдан, відвідавши роки війни як вояк 1-го УДУ/УНА помер в Баварії.

Св. п. д-р І. Кисілевська залишила синів д-ра Андрія з дружиною і дочками та дальною родиною в Німеччині, ЗСА, Австралії та Україні.

Похоронні обряди довершив душпастир Зальцбургу о. Іван Дашковський, а зворушили слово виголосив о. мітрат д-р Селекандер Дерзівич, парох Відня.

І. Рибачек-Кисілевська (перша справа) на пластовому таборі "Сокилі" біля Підлитоного в 1928 році.

Св. п. Б. Калина

Дня 20-го липня 1995 року на 78 році життя відійшов у вічність св. п. Богдан Калина.

Роджений 16-го червня 1916 року в місті Трускавець, Дрогобицького району, Львівської області.

Помер в м. Беріссо, залишивши в смутку дружину Емілію, двох синів та двох доньок. Похорон відбувся 22-го липня. Похорон зі Службою Божою довершив парох нашої церкви в Беріссо о. Дмитро Кашук, ЧСВВ. На проповіді в церкві о. Дмитро підкреслив великі заслуги св. п. Богдана Калини. Любив він свою Церкву та свій обряд усім своїм серцем. Довгі роки діявав, був в нас факховим діячем. Крім того, був великим мисленцем для нашої церкви в Беріссо. Йому зазначено гарні іконостази, бо був він також факховим діячем. Подібний іконостаз його роботи є в нашій церкві в Богоневі, Мешова. Також і для церкви Пресв. Тройці в Апостолів зробив він та популярував гарну сповідальницю. Крім того, у Беріссо перед церквою стоїть гарний монумент з нагоди 1000-річчя Християнства на Україні, він також був його фундатором.

Поховано його на місцевій цвинтарі в Беріссо. Під час похорону на цвинтарі промовляв, між іншими, Степан Никон, сказавши: "Прощаю тебе, дорогий Богдане, друже по зброї. Прощаю тебе від Братства Дивізійників, від товариства "Простіти". "Відродження" та від усієї української організованої громади в Беріссо. Ти залишився між нами і пам'яті як великий мисленец на всі українські шлі. Ти був патріотом, любив Україну,

за неї вже в молодості борюся. Коли перед війною Другої світової війни постоїла Карпатська Україна, зі зброєю в руках боронив її перед мадярськими загарабниками. Неволя мадярська тебе не зломилла. В час війни постоїв перший Дивізій Української Національної Армії і ти вже в її рядках. Дали зброю неволя. Врешті приїхав до Аргентини, де відразу включився в громадську діяльність, працюючи при церкві та "Простіти". Вийжджачи в Північній Америці, шукаючи кращої долі, і там включився в українське громадське життя. Виховує дітей у українському духу. Співає у хорі "Думка", разом з доньками. Це була один з найкращих хорів в Америці. Крім того, працює при катедральному соборі св. Юра у Нью-Йорку. Однак Аргентини не забуває. Твоя хата була все гостиння для багатьох українців. "Простіти", "Відродження" та від усієї української організованої громади в Беріссо. Ти залишився між нами і пам'яті як великий мисленец на всі українські шлі. Ти був патріотом, любив Україну,

за неї вже в молодості борюся. Коли перед війною Другої світової війни постоїла Карпатська Україна, зі зброєю в руках боронив її перед мадярськими загарабниками. Неволя мадярська тебе не зломилла. В час війни постоїв перший Дивізій Української Національної Армії і ти вже в її рядках. Дали зброю неволя. Врешті приїхав до Аргентини, де відразу включився в громадську діяльність, працюючи при церкві та "Простіти". Вийжджачи в Північній Америці, шукаючи кращої долі, і там включився в українське громадське життя. Виховує дітей у українському духу. Співає у хорі "Думка", разом з доньками. Це була один з найкращих хорів в Америці. Крім того, працює при катедральному соборі св. Юра у Нью-Йорку. Однак Аргентини не забуває. Твоя хата була все гостиння для багатьох українців. "Простіти", "Відродження" та від усієї української організованої громади в Беріссо. Ти залишився між нами і пам'яті як великий мисленец на всі українські шлі. Ти був патріотом, любив Україну,

Торем прибутий дружині та донькам, синам і внукам в Америці висловлює найглибші співчуття. Нехай пам'яті по тебе, друже Богдане, назавжди залишиться між нами".

Степан Никон

ПРИЗНАЧЕНО...

(Закінчення зі стор. 1)

зв'язків і торгівлі призначено Сергію Оску.

Міністром вугільної промисловості — Віктор Полтава.

Міністром Кабінету Міністрів — Валерія Пустовий-тенка.

Міністром лісового господарства — Валерія Самолісовський.

Міністром закордонних справ — Геннадій Удовенко.

Міністром рибного господарства — Микола Шивенка.

Міністром енергетики та електрифікації — Олександр Шибертова.

Міністром оборони — Валерія Шмарова.

Головою Служби Безпеки України призначено Володимира Радченка, який був міністром внутрішніх справ з липня 1994 року.

Головою Фонду державного майна — Юрія Єханура.

Головою Державного комітету України з питань харчової промисловості — Леоніда Сваткова.

Головою Державного комітету з матеріальних резервів — Анастасія Шостак.

Додаткові призначення та переміщення відбудуться найближчим часом.

Радіопрограма...

(Закінчення зі стор. 1)

вою і цим закріплюється у них гордість бути українцем. Кульмінаційною точкою ювілейного року радіопрограми М. Комічак буде прогукання кораблем по підтобурзьких ріках. Перебачається, що біля 400 учасників засвідчать свою віданість М. Комічаків за десятиріччя відданості праці на пості керівника програми.

Зацікавлені можуть переслати свої привітання на адресу: Ukrainian Radio Program, P. O. Box 52, Pittsburgh, Pa. 15230, або факс: (412) 481-0577.

У ГОНІ-КОНГІ ЧИМ РАЗ частіше можна зважати, що тип Китайського папування зближається до кінця, а тип Китайського зближається з невідлужною самонавчестію. Вже тільки на цілках два роки залишилось до переходу Гонг-конгу під правління Китаю, але державні урядові вже отримувати інструкції з Китаю, як й бути. Мислєва преса і телєвізійні станції починають мінити свої переклади, зосереджуючись більше докрити місток пов'язаних з Китаєм. Серед всіх кіл населення Гонг-конгу відчувачся напруження і неспівність, бо такти опіночю 30-го червня 1997 року ця столітня колонія Англії перейде юриздикцію Китаю.

ЗГІДНО З ПЛАНОМ двостороннього співробітництва між військовими галузями України та З'єднаннях Стейтій Америки, сюди з офіційними відвідами прибув міністер оборони України Валерій Шмаров і зустрінеється з секретарем Департаменту оборони ЗСА Вілліамом Перрі. Вони обговорюватимуть проблеми конвенції та питання співробітництва у військовій галузі. Під час цієї подорожі В.Шмаров відвідав ряд військових баз і також зустрінеється з представниками Білого Дому, Конгресу та інших ділових кіл. Відвідини триватимуть до кінця, 11-го липня.

Мистецьке оформлення ЛЮБОВЛА ГУЦАЛЮКА У книжці 16 новел. Ціна: \$12.00. Пересилка \$1.00. Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% ставтєвого податку. Замовити: SVOBODA BOOK STORE 30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Ділимось сумною вісткою, що 25-го травня 1995 року в українській католицькій кафедрі св. о. Миколая в Чикаго, Іл.

Бл. п. проф. НАТАЛКА БАЛИЦЬКА ПОХОРОНИВІ відправи відбулися 30-го травня 1995 року в українській католицькій кафедрі св. о. Миколая в Чикаго, Іл. Залишила в смутку широкий круг приятелів. Вічна їй пам'яті!

РОЧЕСТЕРСЬКА УКРАЇНСЬКА

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

Понад 42 роки надає важливі фінансові послуги своїм членам

Видатна історія успіху Рочестерської УКСПілки є прямим результатом особистої уваги до фінансових потреб наших членів та постійного вдосконалення послуг, які надаються. Заснована в 1953 році, нині ця спільнота комп'ютеризована організація надає багато різноманітних послуг: позички на нові і вживані авто, на хату та за порукою домог, ощадні кошти, особисті та бізнесові чекові картки, пенсійні картки, студентські позички, кредитні та чекові картки, "VISA", кварталний журнал "Кооперативна Думка" і багато інших корисних послуг.

Rochester Ukrainian Federal Credit Union

Українська Федеральна Кредитова Спілка

824 Ridge Road East • Rochester, New York 14621 USA • TEL: (716) 544-9516 • FAX: (716) 338-2980

